

patrně také čítati jistotu za náklady na rozepři, praví jen, že příslušníkům smluvních stran nebudou ukládány, ale nezmiňuje se o osudu jistot již složených. Z doslovu čl. 1, že řečení příslušníci budou míti navzájem volný přístup k soudům všech stolic, nelze pro otázku, o niž tu jde, nic těžiti, ježto se na ni nevztahuje, jednajíc o ní výslovně až v čl. 2. Příčilo by se také zásadám právní slušnosti v úpravě soudního řízení, kdyby bylo dovoleno, žalovanému za sporu odníti jistotu za náklady rozepře, ačkoli, pouštěje se do sporu s cizozemcem, v ní musil viděti bezpečný fond pro budoucí úhradu útrat úspěšného sporu a ačkoliv útraty — třeba snad ve značné části — již vznikly dříve, než nastala na straně žalobcově ona výhodná změna, z níž vyvozuje nárok, by mu celá záloha byla vrácena.

Čís. 6166.

**Žalobu, již domáhá se dítě, legitimované napotomním sňatkem, od-
uznání manželského původu a bezúčinnosti legitimace napotomním
sňatkem, jest řídití proti obhájci manželského původu. Byla-li žaloba
řízena proti rodičům dítěte, jest řízení zmatečné a jest žalobu odmítnouti.**

(Rozh. ze dne 3. července 1926, Rv II 274/26.)

Žalobu dítěte proti jeho matce a jejímu manželovi o zjištění, že žalovaná, matka žalobkyně, souložila před narozením pouze s jiným mužem a nikoli též se svým nynějším manželem, že žalobkyni se nedostalo manželského původu napotomním sňatkem mezi žalovaným a žalovanou a že se proto oduznává žalovanému otcovské právo vůči žalobkyni a že žalovaní jsou povinni, podati na faře prohlášení, že žalobkyně nepochází z jejich společné soulože — procesní soud první stolice rozsudkem pro zmeškání zamítl. Odvolací soud napadený rozsudek potvrdil. Nejvyšší soud zrušil rozsudky obou nižších soudů i s předchozím řízením pro zmatečnost a odmítl žalobu.

Důvody:

Žalobkyně domáhá se určení, že nedostalo se jí manželského původu napotomním sňatkem mezi její matkou a Janem A-em, že žalovanému Janu A-ovi se oduznává právo otcovské vůči žalobkyni a že žalovaní jsou povinni podati na faře v P. prohlášení, že žalobkyně nepochází ze společného souložení. Domáhá se tedy žalobkyně oduznání manželského původu a bezúčinnosti legitimace napotomním sňatkem a podává žalobu proti oběma rodičům. Ale dle předpisů §§ 158 a 159 obč. zák. má býti na oduznání manželského původu žalován vždy jenom opatrovník, kterého ustanoví procesní soud k hájení manželského původu. Tento opatrovník jest ochráncem zájmů veřejných a jest povinen popříti nejen žalobní nárok, nýbrž i skutková tvrzení žaloby a vymoci tak důkaz, že dítě nemohlo býti domnělým manželským otcem zplozeno. Předpisy §§ 158 a 159 obč. zák. vztahují se sice dle svého doslovu pouze na děti zrozené v manželství v době, pro niž platí dle §u 138 obč. zák.

zákonná domněnka manželského původu, kdežto žalobkyně narodila se již před sňatkem a nabyla práv manželského dítěte teprve legitimací, která dle tvrzení žalobkyně provedena byla v matrice narozených teprve mnoho let po sňatku na základě prohlášení žalovaných před farním úřadem v T. ze dne 13. července 1911, že Jan A. jest nemanželským otcem dítěte. Ale předpisy vydané pro děti zrozené v manželství, pokud týkají se otázky, v jaké formě jest provéstí nárok na oduznání manželského původu, platí zajisté i pro děti legitimované napotomním sňatkem, neboť i spor o oduznání manželského původu dítěte, napotomním sňatkem legitimovaného, jest právě tak ve službách veřejného zájmu jako takový spor u ostatních manželských dětí. Legitimací vstoupilo dítě do rodiny otcovy a jest ostatním manželským dětem na roveň postaveno. Nejen rodiče, nýbrž i příbuzenstvo jeho a též stát a společnost mají zájem na tom, by právní a mravní poměry takto založené nebyly vydány otřesům a nejistotě, kteráž by zajisté nastala tím, kdyby pro rozhodnutí stavu rodinného měly býti závažny pouze procesní úkony rodičů, dítětem na oduznání manželského původu žalovaných a kdyby o tak důležitém stavu, který řešen býti má s absolutní působností, měla rozhodovati submise rodičů, projevená třeba ve formě zúmyslného zmeškání roku, při němž mělo býti jednáno o žalobě; případ takový stal se právě v tomto sporu. Z uvedeného jest patrné, že spor o oduznání manželského původu a o bezúčinnost legitimace nelze provéstí v té formě, v jaké se má státi v tomto sporu, t. j. ve formě žaloby dítěte proti rodičům, nýbrž že spor proveden býti může jen proti obhájci původu manželského. V důsledku toho jsou rozsudky nižších stolic a řízení jim předcházející zmatečny dle §u 7 a 477 č. 5 c. ř. s., i bylo proto rozhodnuto, jak se stalo.

Čís. 6167.

Byla-li povolena zajišťovací exekuce vnuceným zřízením zástavního práva knihovním jeho záznamem, jest vymáhající věřitel, jakmile nastala vykonatelnost zajištěné pohledávky, oprávněn žádati o vnucenou dražbu zatížené nemovitosti proti každému jejímu vlastníku, který ji nabyt po tom, co žádost o povolení záznamu došla ku knihovnímu soudu, bez rozdílu, proti komu zní exekuční titul.

(Rozh. ze dne 7. července 1926, R I 520/26.)

Soud první stolice povolil k návrhu banky P. exekuci vnucenou dražbou poloviny domu, patřící Václavu O-ovi. Rekursní soud zamítl návrh na vnucenou dražbu. Důvody: Dle výtahu z pozemkové knihy k exekučnímu návrhu připojeného, bylo na dříve Josefu O-ovi patřící, nyní Václavu O-ovi připsanou polovici domu číslo pop. 511 záznamem náležejícím právo zástavní k zajištění pohledávky banky P. Aby mohla býti povolena exekuce dražbou polovice domu Václava O-a, který není osobním dlužníkem, musil by záznam zástavního práva povoleného k zajištění vymáhané pohledávky na podílu nemovitosti tehdy Josefu O-ovi patřivší býti spraven. Spravení to nemůže se však státi